

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.030/2014/9. szám

A **(település neve)**i Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) képviselt felperesnek - a dr. Prágai Gabriella ügyvéd által képviselt I. r. és a dr. Sárvári Nóra ügyvéd által képviselt II. r. alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a **(település neve)**i Törvényszék 2013. november hónap 7. napján kelt 1.P.21.522/2012/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. és 32., míg az I. r. alperes részéről 30. és 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit - az elsőfokú ítéletet az alábbiak szerint újraszövegezve - **részben megváltoztatja.**

Elrendeli a **(település neve, ingatlan 1. hrsz.-a), (ingatlan 1. címe).** szám alatti ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését árverési értékesítés útján. Az ingatlan árverési vételárát bekölthetően 71 000 000 (hetvenegymillió) Ft-ban határozza meg. Kötelezi az I. r. alperest, hogy sikeres árverés esetén az ingatlant ingóságaitól ürítse ki és 30 napon belül bocsássa azt az árverési vevő birtokába.

Az árverési vételárból a II. r. alperest illeti a 3565-003. ügyletszámon a felperessel és az I. r. alperessel kötött, jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződés aktuális egyenlegének összege.

A végrehajtás költségei a felperest és az I. r. alperest egyenlő arányban terhelik.

A II. r. alperes javára kifizetendő, továbbá a végrehajtási költségek levonása után megmaradó árverési vételára felperest és az I. r. alperest fele-fele arányban illeti.

A II. r. alperest a fentiek túrására kötelezi.

A felperes és az I. r. alperes élettársi közös vagyonát az alábbiak szerint osztja meg:

A **felperes** tulajdonába adja a birtokában levő, alábbiakban felsorolt ingóságokat:

- 2 -

4. tétel alatti: 4 db tölgy bárszéket	24 000 Ft;
6. tétel alatti: 1 db tölgy fiókos bortároló állványt	20 000 Ft;
9. tétel alatti: 1 db esztergált tölgy gyertyatartót	20 000 Ft;
11. tétel alatti: 1 db tölgy esernyőtartót	10 000 Ft;

12. tétel alatti: 1 db tölgy háromlábú széket	10 000 Ft;
13. tétel alatti: 1 db tölgy egyajtós polcos szekrényt	45 000 Ft;
16. tétel alatti: 1 db suszterszéket	5 000 Ft;
17. tétel alatti: 5 db tölgy polcot	30 000 Ft;
20. tétel alatti: 1 db szemetest	5 000 Ft;
21. tétel alatti: 1 db tölgy bortárolót	5 000 Ft;
22. tétel alatti: 1 db pipatóriumot fenyőből	10 000 Ft;
26. tétel alatti: 1 db falikart (kétágú, réz+üvegburás)	5 000 Ft;
28. tétel alatti: 2 db tölgy spotlámpát	2 000 Ft;
30. tétel alatti: 1 db asztali lámpát réz+üvegburás	7 000 Ft;
33. tétel alatti: régiségeket	150 000 Ft;
100. tétel alatti: 1 db lámpa (lupés, műanyag)	50 000 Ft
182. tétel alatt: 2 db bronz gyertyatartót	15 000 Ft

Összesen:

000

(négy száztizenháromezer) Ft értékben.

A **felperes** tulajdonába adja az I. r. alperes birtokában levő alább felsorolt ingóságokat:

3. tétel alatti: 1 db tölgy bárpultot	25 000 Ft;
5. tétel alatti: 1 db lenyíló ajtajú tölgy komódot	40 000 Ft;
8. tétel alatti: 1 db étkező asztalt (tölgy + 4 szék)	120 000 Ft;
10. tétel alatti: 1 db tölgy zsúrkocsit	40 000 Ft;
18. tétel alatti: 1 db tölgy kis asztalt	15 000 Ft;
19. tétel alatti: 1 db mini szettet (tölgy, 3 db-os)	15 000 Ft;
35. tétel alatti: 1 db TV készüléket („Normende” típus)	10 000 Ft;
36. tétel alatti: 1 db függesztéket (bronz+üvegburás)	25 000 Ft
37. tétel alatti: 2 db falikart (bronz, fa+üvegernyős)	20 000 Ft
38. tétel alatti: 1 db oklevelet blondel keretben (Doktor M.)	15 000 Ft
39. tétel alatti: 1 db oklevelet blondel keretben (Doktor M-né)	15 000 Ft;
40. tétel alatti: 1 db litográfiát fakeretben (Aradi vértanúk)	20 000 Ft;
41. tétel alatti: 1 db „lövészverseny” oklevelet (antik)	5 000 Ft;
42. tétel alatti: 1 db „Férfikor” plakátot blondel keretben	5 000 Ft;
43. tétel alatti: 1 db I. vh-s obsit levelet blondel keretben	10 000 Ft;
44. tétel alatti: 1 db „Himnusz” emléklap blondel keretben	5 000 Ft;
45. tétel alatti: 1 db jogi diplomát (fa keretben, antik)	15 000 Ft;
46. tétel alatti: 1 db óráátállítás emléklapot (fa keretben, antik)	5 000 Ft;

Pf.II.20.030/2014/8. szám

- 3 -

47. tétel alatti: 2 db függesztéket (Bronz+üvegburás)	50 000 Ft;
48. tétel alatti: 1 db állófogast (tölgy, esztergált)	20 000 Ft;
49. tétel alatti: 1 db falitükröt (fiókos, tölgy)	20 000 Ft;
50. tétel alatti: 2 db gyertyatartót (fali, tölgy)	6 000 Ft;
51. tétel alatti: konzolasztalt (tölgy)	25 000 Ft;
52. tétel alatti: 1 db tölgy, polcos cipőállványt	25 000 Ft;
53. tétel alatti: 2 db fém IKEA cipőtartót	10 000 Ft;
54. tétel alatti: 1 db falilámpát (karos, rézburás)	15 000 Ft;

55. tétel alatti: 1 db réz esernyőt	5 000 Ft;
56. tétel alatti: 1 db tölgy ülőkét	8 000 Ft;
57. tétel alatti: 1 db falitükröt (tölgy, íves)	10 000 Ft;
58. tétel alatti: 1 db tölgy fali gyertyatartót	10 000 Ft;
59. tétel alatti: 1 db falikart (bronz+üvegburás)	10 000 Ft;
61. tétel alatti: 1 db elektromos cipőtisztítót	10 000 Ft;
62. tétel alatti: 1 db telefont (fali, antik)	25 000 Ft;
64. tétel alatti: 1 db tölgy kétajtós szekrényt	140 000 Ft;
66. tétel alatti: 1 db cserép fajansz régiségeket	20 000 Ft;
67. tétel alatti: 1 db függesztéket (bronz+bronzburás)	15 000 Ft;
68. tétel alatti: 1 db falikart (bronz+üvegburás)	15 000 Ft;
69. tétel alatti: 1 db szemetest (gránit, esztergált tetővel)	15 000 Ft;
72. tétel alatti: 1 db zománcablát (antik)	5 000 Ft;
74. tétel alatti: 1 db függesztéket (bronz+üvegburás)	25 000 Ft;
75. tétel alatti: 1 db mennyezetlámpát (bronz+üvegburás)	10 000 Ft;
78. tétel alatti: 1 db papír régiségeket, antik képkereteket	20 000 Ft;
79. tétel alatti: 1 db I. vh-s erdélyi obsit levelet fa keretben	5 000 Ft;
80. tétel alatti: 1 db jogi diplomát (Kiss József), antik	10 000 Ft;
81. tétel alatti: 1 db tároló polcot (szekrény, tölgy, 3 ajtós)	60 000 Ft;
82. tétel alatti: 1 db függesztéket bronz+üvegburás	25 000 Ft;
83. tétel alatti: 1 db falikart (bronz+üvegburás)	15 000 Ft;
84. tétel alatti: 4 db falipolcot (tölgy, fémkonzolos)	20 000 Ft;
85. tétel alatti: 1 db tölgy étkezőasztalt	45 000 Ft;
86. tétel alatti: 1 db szemetest	5 000 Ft;
87. tétel alatti: 1 db állványt + mosdótálat (antik)	15 000 Ft;
88. tétel alatti: 1 db vörös márványlapot	15 000 Ft;
89. tétel alatti: 3 db szürke márványlapot	15 000 Ft;
90. tétel alatti: 3 db szárítót (fém, műanyag)	15 000 Ft;
92. tétel alatti: 1 db fedeles, antik kosarat	10 000 Ft;
93. tétel alatti: 1 db tároló polcot (szekrény, munkaasztal)	50 000 Ft;
95. tétel alatti: 1 db tároló polcot (szekrény, 2 ajtós, tölgy)	45 000 Ft;
96. tétel alatti: 1 db polcot (fakonzolos, tölgy)	35 000 Ft;
97. tétel alatti: 4 db falipolcot (tölgy, fém konzolos)	20 000 Ft;

- 4 -

99. tétel alatti: 1 db falilámpát (karos, bronz+üvegburás)	6 000 Ft;
101. tétel alatti: 1 db bográcsot (öntöttvas, antik)	15 000 Ft;
102. tétel alatti: 1 db bográcsot (állvány)	5 000 Ft;
103. tétel alatti: 1 db üstöt (öntöttvas, antik)	10 000 Ft;
104. tétel alatti: 1 db vörösréz antik üstöt	50 000 Ft;
105. tétel alatti: 1 db ónémet esztergált fali fogast	15 000 Ft;
106. tétel alatti: 2 db „Nagy Magyarország” térképet	15 000 Ft;
107. tétel alatti: 1 db részvényt (antik, fa keretben)	8 000 Ft;
108. tétel alatti: antik lámpákat, lámpaburákat stb.	150 000 Ft;
109. tétel alatti: 1 db polcot (tölgy, akasztós)	25 000 Ft;
110. tétel alatti: 1 db tölgy cipős szekrényt	30 000 Ft

112. tétel alatti: 1 db 3 részes alumínium létrát	15 000 Ft;
113. tétel alatti: 1 db mobil grillsütőt	10 000 Ft;
114. tétel alatti: 1 db magasnyomású mosót	10 000 Ft;
115. tétel alatti: üveg és egyéb régiségeket	30 000 Ft;
119. tétel alatti: 2 db zsámolyt (ónémet, kárpitozott)	70 000 Ft;
130. tétel alatti: 1 db fodrászszéket (antik, bőrpárnás)	40 000 Ft;
131. tétel alatti: töröközőtartót (ónémet, esztergált)	20 000 Ft;
132. tétel alatti: 1 db ónémet karnist	30 000 Ft;
133. tétel alatti: 1 db Thonet állófogast	45 000 Ft;
139. tétel alatti: 1 db antik személymérleget	20 000 Ft;
140. tétel alatti: 1 db antik folyékonyszappantartót	50 000 Ft;
141. tétel alatti: 1 db ónémet 3 ajtós, tükrös szekrényt	150 000 Ft;
145. tétel alatti: 1 db szobainast (Art deco)	20 000 Ft;
146. tétel alatti: 1 db ónémet karnist	30 000 Ft;
147. tétel alatti: 1 db próbababát	20 000 Ft;
148. tétel alatti: 1 db ónémet állítható zsámolyt	30 000 Ft;
149. tétel alatti: 1 db széket ónémet, bordó kárpittal	20 000 Ft;
150. tétel alatti: 2 db falifogast (ónémet, esztergált)	30 000 Ft;
151. tétel alatti: 2 db éjjeli lámpát (bronz, antik burás)	80 000 Ft;
152. tétel alatti: 1 db csillárt (bronz, antik, 5 ágú)	70 000 Ft;
154. tétel alatti: 1 db blondel keretet	40 000 Ft;
155. tétel alatti: 2 db ágymelegítőt (vörösréz, antik)	10 000 Ft;
156. tétel alatti: 1 db porcelán kancsót (címeres, antik)	10 000 Ft;
157. tétel alatti: 1 db asztali órát (márvány tokozású)	20 000 Ft;
159. tétel alatti: 1 db asztalt (ónémet, márványlapos)	50 000 Ft;
163. tétel alatti: 1 db csillárt (réz, üvegburás, antik)	100 000 Ft;
167. tétel alatti: 1 db íróasztalszettet (2 db-os, márvány)	8 000 Ft;
168. tétel alatti: 1 db levélnehezéket (antik)	2 000 Ft;
169. tétel alatti: 1 db írógépet (antik, Remington)	10 000 Ft;

Pf.II.20.030/2014/8. szám

- 5 -

174. tétel alatti: 1 db smizettet (ónémet)	150 000 Ft;
175. tétel alatti: 1 db mosdószekrényt (ónémet, tükrös)	150 000 Ft;
180. tétel alatti: 1 db faliórát (ónémet, 3 súlyos)	160 000 Ft;
183. tétel alatti: 1 db csillárt (bronz, 6 ágú)	150 000 Ft;
184. tétel alatti: 1 db mosdószettet porcelán, 4 db-os	50 000 Ft;
185. tétel alatti: 1 db írószertartót (vörös márvány)	6 000 Ft;
186. tétel alatti: 1 db fűszertartó készletet (7 részes, antik)	40 000 Ft;
189. tétel alatti: 2 db I vh-s emlékbögrét	15 000 Ft;
190. tétel alatti: 1 db Menaget (alpakka (Hungarian Hotels))	3 000 Ft;
191. tétel alatti: 1 db cselédcsengőt (antik)	3 000 Ft;
192. tétel alatti: 1 db asztalközeget (réz, szecessziós)	25 000 Ft;
193. tétel alatti: 1 db ovál tálcát (réz, antik)	15 000 Ft;
194. tétel alatti: 1 db evőeszközkészletet (12 személyes)	30 000 Ft;
195. tétel alatti: 1 db evőeszközkészletet (6 személyes)	10 000 Ft;

196. tétel alatti: 1 db tányérbészletet (6 személyes, Rosenth.)	15 000 Ft;
197. tétel alatti: porcelánokat, porcelán edényeket	200 000 Ft;
198. tétel alatti: 12 db-os edénykészletet (Royal)	50 000 Ft;
200. tétel alatti: 1 db éjjeliszekrényt ónémet	30 000 Ft;
205. tétel alatti: 2 db lábzsámolyt flamand	40 000 Ft;
207. tétel alatti: 1 db állóórát (kétsúlyos)	180 000 Ft;
208. tétel alatti: 1 db öntöttvas kályhát (antik)	120 000 Ft;
209. tétel alatti: litográfiát (Benczúr: Milleniumi hódolat)	50 000 Ft;
211. tétel alatti: 1 db falilámpát (karos, bronz+üvegburás)	20 000 Ft;
213. tétel alatti: 2 db gyertyatartót (réz (Art deco))	10 000 Ft;
214. tétel alatti: 1 db tortatányért (antik)	5 000 Ft;
215. tétel alatti: 1 db porcelán vizslát (fehér)	15 000 Ft;
216. tétel alatti: 1 db perselyt (papír, antik)	3 000 Ft;
217. tétel alatti: 1 db asztalközeget (ezüstözött, alpakka)	25 000 Ft;
222. tétel alatti: 2 db széket (ónémet, nyomott mintás, bőr)	50 000 Ft;
224. tétel alatti: 2 db falikart (réz, 2 ágú, üvegburás)	50 000 Ft;
225. tétel alatti: 1 db ülőkét (ónémet, állítható)	5 000 Ft;
226. tétel alatti: 1 db függesztéket (porcelán súlyos)	15 000 Ft;
227. tétel alatti: 1 db függesztéket (réz, csigás)	40 000 Ft;
230. tétel alatti: 1 db plakátot (repro)	20 000 Ft;
231. tétel alatti: 1 db öntöttvas kályhát (antik)	80 000 Ft;
232. tétel alatti: 1 db fűszertartó készletet (15 részes)	45 000 Ft;
233. tétel alatti: 1 db cukortartót (üveg)	5 000 Ft;
234. tétel alatti: 4 db porcelán „koma” csészét	20 000 Ft;
235. tétel alatti: kávédarálót (antik)	5 000 Ft;
236. tétel alatti: 1 db rézmozsárt törővel (antik)	6 000 Ft;
237. tétel alatti: 1 db paprikás dobozt („Szécsi”, antik)	5 000 Ft;

- 6 -

238. tétel alatti: 1 db habüstöt (réz, antik)	10 000 Ft;
239. tétel alatti: 1 db sótartót fedéllel (fali)	5 000 Ft;
240. tétel alatti: 1 db kávédarálót (fali)	5 000 Ft;
241. tétel alatti: 1 db tálkát „Bruckner”	3 000 Ft;
245. tétel alatti: 1 db hűtőszekrényt (Liebherr)	100 000 Ft;
246. tétel alatti: 1 db fűszertartót (fajansz, antik)	5 000 Ft
247. tétel alatti: 1 db morzsaporszívót	5 000 Ft
251. tétel alatti: 1 db szemetes tégelyt (gránit)	15 000 Ft
253. tétel alatti: 1 db falitükröt (ónémet, fekete)	80 000 Ft
254. tétel alatti: 1 db faliórát (Bidermeier, kétsúlyos)	150 000 Ft
256. tétel alatti: 1 db állólámpát (réz, 3 ágú)	50 000 Ft
258. tétel alatti: 1 db kanapét (ónémet, kihúzható)	100 000 Ft;
259. tétel alatti: 2 db fotelt (ónémet)	60 000 Ft;
260. tétel alatti: 1 db éjjeliszekrényt (ónémet)	30 000 Ft;
261. tétel alatti: 1 db szekrényt (ónémet, 1 ajtós)	50 000 Ft;
262. tétel alatti: 1 db vertikót (ónémet)	120 000 Ft;
263. tétel alatti: 1 db kandallóórát	40 000 Ft;

264. tétel alatti: 1 db csillárt (bronz, 3 ágú)	70 000 Ft;	
265. tétel alatti: 1 db falikart (réz, üvegburás, antik)	25 000 Ft;	
266. tétel alatti: 1 db fali órát (ónémet, két súlyos)	150 000 Ft;	
268. tétel alatti: 1 db mennyezetlámpát	5 000 Ft;	
269. tétel alatti: 1 db falilámpát	5 000 Ft;	
270. tétel alatti: 1 db tükröt (blondel keretben)	10 000 Ft;	
271. tétel alatti: 1 db faliórát (Seiko)	10 000 Ft;	
272. tétel alatti: 1 db mennyezetlámpát	5 000 Ft;	
273. tétel alatti: 1 db falilámpát	5 000 Ft;	
274. tétel alatti: 1 db tükröt (blondel keretben)	10 000 Ft;	
295. tétel alatti: 2 db öntöttvas padot	80 000 Ft;	
296. tétel alatti: 1 db varrógépállványt (működő lappal)	15 000 Ft;	
297. tétel alatti: 1 db varrógépállványt (működő lappal)	15 000 Ft;	
301. tétel alatti: 1 db tűzifa tartót (antik)	15 000 Ft;	
304. tétel alatti: 1 db öntöttvas csobogót (antik)	40 000 Ft;	
331. tétel alatti: 1 db (település neve) i árvíz litográfiát		40 000 Ft
332. tétel alatti: 1 db Nemzetőr litográfiát	40 000 Ft	

Összesen:

5 977 000

(Ötmillió-kilencszázhetvenhétezer) Ft értékben.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül adja a felperes birtokába a felperes tulajdonába adott fentebb felsorolt ingóságokat.

Pf.II.20.030/2014/8. szám

- 7 -

Az I. r. alperes tulajdonába adja a birtokában levő alábbiakban felsorolt ingóságokat:

1. tétel alatti: 1 db üveges tölgy tálalószekrényt	100 000 Ft;
7. tétel alatti: 1 db TV szekrényt (tölgy, kétrészes)	50 000 Ft;
14. tétel alatti: 3+1+1 ülőgarnitúrát (bőr, tölgy, váz)	250 000 Ft;
15. tétel alatti: 1 db dohányzóasztalt (tölgy)	50 000 Ft;
23. tétel alatti: 1 db faliórát (rugós fatokban)	40 000 Ft;
24. tétel alatti: 1 db csillárt (3 ágú, üvegburás)	20 000 Ft;
25. tétel alatti: 1 db függeszteket (réz+üvegburás)	20 000 Ft;
27. tétel alatti: 1 db falikart (tölgy, réz+üvegburás)	20 000 Ft;
29. tétel alatti: 1 db öntöttvas kályhát (antik)	95 000 Ft;
60. tétel alatti: 1 db faliórát (rugós, fémtokos)	20 000 Ft;
63. tétel alatti: 1 db szekrényt (tölgy, 4 ajtós)	120 000 Ft;
65. tétel alatti: 1 db kályhát (öntöttvas, antik)	80 000 Ft;
94. tétel alatti: 1 db tároló polcot (szekrény, fiókos, tölgy)	50 000 Ft;
98. tétel alatti: 1 db függeszteket (bronz+üvegburás)	25 000 Ft;
111. tétel alatti: 2 db függeszteket (bronz)	50 000 Ft;
117. tétel alatti: 1 db szekrényt (ónémet kétajtós)	110 000 Ft;
118. tétel alatti: 1 db állótükröt (ónémet, székelykapus)	160 000 Ft;
120. tétel alatti: 1 db faliórát (ónémet, kétsúlyos)	150 000 Ft;

121. tétel alatti: 1 db mennyezetlámpát (réz+üvegbura)	40 000 Ft;
122. tétel alatti: 1 db csillárt (bronz, antik, 3 ágú)	150 000 Ft;
123. tétel alatti: 1 db előszobafalat (ónémet, tükrös)	350 000 Ft;
124. tétel alatti: 1 db karnist (ónémet)	25 000 Ft;
125. tétel alatti: 1 db szekrényt (ónémet, akasztós)	100 000 Ft;
126. tétel alatti: 1 db szekrényt (ónémet, polcos)	100 000 Ft;
127. tétel alatti: 1 db tükröt (ovál, blondel keretben)	70 000 Ft;
128. tétel alatti: 1 db függesztéket (réz+üvegburás)	45 000 Ft;
135. tétel alatti: 1 db szennyestartót (gránit)	30 000 Ft;
136. tétel alatti: 1 db szemetest (fajansz, tölgyfa tartóban)	30 000 Ft;
137. tétel alatti: 1 db csillárt (bronz, antik, 3 ágú)	120 000 Ft;
142. tétel alatti: 1 db duplaágyat (ónémet)	200 000 Ft;
143. tétel alatti: 2 db éjjeliszekrényt (ónémet)	100 000 Ft;
144. tétel alatti: 1 db pipereasztalt (ónémet)	80 000 Ft;
153. tétel alatti: 1 db karnist (réz)	25 000 Ft;
158. tétel alatti: 1 db szalon garnitúrát (ónémet)	150 000 Ft;
160. tétel alatti: 1 db íróasztalt (ónémet)	150 000 Ft;
161. tétel alatti: 1 db karosszéket (ónémet)	50 000 Ft;
164. tétel alatti: 1 db íróasztal lámpát (réz)	30 000 Ft;
165. tétel alatti: 1 db faliórát (ónémet, egysúlyos)	100 000 Ft;
171. tétel alatti: 1 db tálalószekrényt (ónémet)	500 000 Ft;

- 8 -

172. tétel alatti: 1 db ónémet, nyolcszögletes asztalt	100 000 Ft;
173. tétel alatti: 1 db vitrint (ónémet)	150 000 Ft;
176. tétel alatti: 1 db étkezőasztalt (ónémet + 2 db bővítmény)	150 000 Ft;
177. tétel alatti: 4 db széket (ónémet, nyomott mintás, bőr)	120 000 Ft;
178. tétel alatti: 2 db széket (ónémet, karos, bőr ülőkés)	80 000 Ft;
179. tétel alatti: 2 db posztamenst (ónémet)	100 000 Ft;
181. tétel alatti: 1 db ládát (ónémet, intarziás)	50 000 Ft;
199. tétel alatti: 1 db kanapét (ónémet)	150 000 Ft;
201. tétel alatti: 2 db széket (ónémet, bordó kárpit)	60 000 Ft;
202. tétel alatti: 1 db asztalt (ónémet, 6 szögletű)	50 000 Ft;
203. tétel alatti: 1db ülőgarnitúrát (szövet, 3+1+1)	300 000 Ft;
204. tétel alatti: 1 db dohányzóasztalt (flamand)	60 000 Ft;
206. tétel alatti: 1 db tálalószekrényt (eklektikus)	600 000 Ft;
210. tétel alatti: 1 db csillárt (bronz, antik 5 ágú)	150 000 Ft;
212. tétel alatti: 1 db telefont (antik)	10 000 Ft;
220. tétel alatti: 1 db tálalószekrényt (ónémet márványlapos)	200 000 Ft;
221. tétel alatti: 1 db kis asztalt (ónémet, márványlapos)	40 000 Ft;
228. tétel alatti: 1 db faliórát (ónémet, rugós)	120 000 Ft;
229. tétel alatti: 1 db karnist (réz)	20 000 Ft;
244. tétel alatti: 1 db mennyezetlámpát (réz+üvegbura)	40 000 Ft;
248. tétel alatti: 1 db mennyezetlámpát (réz, antik)	40 000Ft;

249. tétel alatti: 1 db falikart (réz, antik)	25 000 Ft;
250. tétel alatti: 1 db falitükröt (ovál keretben, antik)	40 000 Ft;
252. tétel alatti: 1 db posztamenst (fekete antik)	45 000 Ft;
255. tétel alatti: 1 db fotelt lábzsámollyal	100 000 Ft;
267. tétel alatti: 1 db asztali lámpát (réz+üvegburás)	5 000 Ft;
294. tétel alatti: 3 db öntöttvas padot	120 000 Ft;
302. tétel alatti: 2 db öntöttvas csobogót (antik)	60 000 Ft;
303. tétel alatti: 1 db öntöttvas csobogót (antik)	30 000 Ft;
306. tétel alatti: 1 db étkező asztalt (fenyő)	40 000 Ft;
307. tétel alatti: 6 db széket (rattan)	60 000 Ft;
308. tétel alatti: 4 db napozóágyat + párnát	160 000 Ft;
335. tétel alatti: 2 db rézkarnist	40 000 Ft;
336. tétel alatti: 2 db favázás napernyőt (XXL)	120 000 Ft;

Összesen: **7 300 000**
(hétmillió-háromszázezer) Ft értékben.

Pf.II.20.030/2014/8. szám - 9 -

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül adja ki az I. r. alperesnek a különvagyont képező antik meissenai porcelán vázát 500 000 (ötszázezer) Ft értékben.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 6 920 760 (hatmillió-kilencszázhuszezer-hétszázhatvan) Ft-ot, és 2 000 000 (kettőmillió) Ft elsőfokú perköltséget.

A feljegyzett 900 000 (kilencszázezer) Ft elsőfokú eljárási illetékből 675 000 (hatszázhetvenötezer) Ft-ot a felperes, 225 000 (kettőszázhuszonötezer) Ft-ot az I. r. alperes köteles megfizetni a Magyar Államnak az állami adóhatóság külön felhívása szerint.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 143 000 (egyszáznegyvenháromezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 413 900 (négyasztizenháromezer-kilencszáz) Ft fellebbezési eljárási illetékből a felperes 360 800 (háromszázhatvanezer-nyolcszáz) Ft-ot, míg az I. r. alperes 53 100 (ötvenháromezer-egyszáz) Ft-ot köteles megfizetni a Magyar Állam javára az állami adóhatóság külön felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A Csongrád Megyei Bíróság 15.P.20.648/2008/48. számú - a **Szegedi** Ítéltábla Pf.II.20.573/2009/2. számú közbenső ítéletével megváltoztatott - határozata szerint a felperes és az I. r. alperes 1994-től 2007. augusztus 31. napjáig élettársi kapcsolatban éltek, ezen időszakból 2004. augusztus 31. napjáig a felperes és az I. r. alperes szerzésben való közreműködésének aránya 50-50 %-os, 2004. szeptember hó 1. napjától kezdődően 2007. augusztus 31. napjáig terjedően pedig 90-10 %-os arányú volt, ez utóbbi az I. r. alperesre nézve kedvezőbben.

Az életközösség fennállása alatt a volt élettársak a **(település neve), (ingatlan 1. címe)**. szám alatti ingatlanon családi házat építettek, az építési költség finanszírozására a II. r. alperestől kölcsönt vettek fel, amelynek biztosítására a II. r. alperes javára az ingatlanra jelzálogjog került bejegyzésre. Ebben az ingatlanban volt az élettársak utolsó közös lakása, ahonnan a felperes 2008. október végén a közös bérleményüket képező **(település neve), (ingatlan 2. címe)**. szám alatti önkormányzati tulajdonú lakásba költözött.

- 10 -

Az életközösség megszakadását követően a II. r. alperessel szemben fennálló tartozást az I. r. alperes fizette, 2013. június 17. napjáig 12 563 336 Ft-ot teljesített önállóan. A kölcsönszerződéshez kapcsolódó vagyonbiztosítási szerződés alapján az életközösség megszakadását követően az I. r. alperes 2008. november 1. napjától 2013. június 31. napjáig az **(A.)** Zrt-nek 42 180 Ft-ot, a **(G.)** Zrt-nek 561 576 Ft-ot fizetett meg.

Az életközösség megszakadásától a felperes **(ingatlan 1. címe)** közös lakásból való elköltözéséig az ingatlan fenntartási költségeit az I. r. alperes viselte, így megfizetett a **(település neve)**i Környezetgazdálkodási Kft-nek 2007. évben 25 666 Ft-ot, 2008. évben 27 351 Ft-ot, a GDF SUEZ Rt-nek 620 135 Ft-ot, míg a **(település neve)**i Vízműnek 204 556 Ft-ot. Ebben az időszakban a feleken kívül a felperes és az I. r. alperes közös kiskorú gyermeke, valamint az I. r. alperes nagykorú gyermeke lakott az ingatlanban.

A **Szegedi** Ítéltábla a Pkf.II.20.463/2010/4. számú végzésével ideiglenes intézkedéssel az ingatlan kizárólagos használatára az I. r. alperest jogosította fel, így a felperes az ingatlanba visszaköltözni nem tudott.

A felperes elköltözését követően az I. r. alperes állagmegóvó munkálatokat végeztetett az **(ingatlan 1. címe)** ingatlanon, amelyekért 2 800 000 Ft vállalkozói díjat teljesített **(vállalkozó neve)** vállalkozónak.

A volt élettársak az utolsó közös lakásba való beköltözésüket, azaz 2004. augusztusát megelőzően 558 000 Ft, 2004. szeptemberét követően pedig 1 132 000 Ft értékű ingóvagyon tárgyat vásároltak. Ebből az életközösség megszakadását követően a felperes 413 000 Ft értékű ingóságot vett birtokba, s vitt magával az **(ingatlan 1. címe)** ingatlanból történt elköltözését követően, míg a további vagyontárgyak az I. r. alperes birtokában, az utolsó közös lakásban maradtak.

Az I. r. alperes 2006. szeptember 1. napján 21 250 000 Ft vételárért megvásárolta a

(település neve), belterület (ingatlan 3. hrsz.-a) alatt felvett, (ingatlan 3. címe) szám alatti 158,48 nm alapterületű lakóingatlant. A szerződésből kitűnően az I. r. alperes önerőként 6 250 000 Ft-ot fizetett meg, míg a további 15 000 000 Ft vételárat az (E.) Bank Rt-től felvett kölcsönből finanszírozta.

A felperes az élettársi közös vagyon megosztása iránt előterjesztett többször módosított keresetében kérte a (település neve), (ingatlan 1. címe). szám alatti ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését, $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadának az I.

Pf.II.20.030/2014/8. szám

- 11 -

r. alperes tulajdonába adását 47 500 000 Ft megváltási ár ellenében. Az I. r. alperes teljesítőképességének hiányában az ingatlan árverés útján történő értékesítését kérte 95 000 000 Ft legkisebb árverési vételár alapulvételével. A (település neve), (ingatlan 3. címe). szám alatti ingatlan tekintetében az önerőként teljesített összeg 10 %-ának megfelelő 625 000 Ft, valamint a lakásvásárlásra felvett kölcsön törlesztéseként az életközösség fennállása alatt teljesített összegből 140 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni az I. r. alperest. A fentiekben túl az (ingatlan 1. címe) ingatlanból való elköltözését követő kizárólagos alperesi ingatlanhasználatra hivatkozással a 2008. november hónaptól 2013. április 30. napjáig terjedő időszakra havi 150 000 Ft többelhasználati díj megfizetésére tartott igényt az I. r. alperestől. Előadása szerint a közös bérleményt képező (település neve), (ingatlan 2. címe). szám alatti lakás bérleti díját az (ingatlan 1. címe) ingatlanból való elköltözése óta kizárólag ő fizeti, 2013. április 30. napjáig 1 038 825 Ft bérleti díjat teljesített, amelynek fele összegét igényelte az I. r. alperestől. A közös vagyoni ingóságok megosztását nem ellenezte, ennek kapcsán a jelen másodfokú ítélet mellékletét képező táblázatban foglaltak szerint tételesen megjelölte a saját, illetve az I. r. alperes tulajdonába adandó vagyontárgyak körét, míg értékülönként 568 800 Ft megfizetésére kérte kötelezni az I. r. alperest.

Az I. r. alperes ellenkérelmében az élettársi közös vagyon megosztását nem ellenezte, annak módját a felperestől eltérően jelölte meg. Az (ingatlan 1. címe) ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését árverési értékesítés útján kérte teljesítőképessége hiányára figyelemmel az ingatlanforgalmi szakértő által meghatározott érték alapulvételével. Elutasítani kérte a felperes többelhasználati díj iránti igényét, utalva arra, hogy a felperes az ingatlanból 2008. október végén önként költözött el, majd súlyosan kifogásolható magatartása miatt az ítéltábla őt (az I. r. alperest) jogosította fel az ingatlan kizárólagos használatára. Az (ingatlan 2. címe) lakás kapcsán a felperes 625 000 Ft összegű hozzájárulását elismerte, ezt meghaladó igényét elutasítani kérte. Vitatta a (ingatlan 2. címe) lakás bérleti díjával kapcsolatos felperesi igényt arra hivatkozással, hogy 2010-ig a lakást a felperes testvére és annak barátai lakták, akik a bérleti díjat megfizették, majd 2010-től az ingatlant a felperes használja, ezért a bérleti díj fizetésére is ő köteles. Állította, hogy a (ingatlan 2. címe) ingatlan a különvagyont képezi, mert azt a különvagyonnak felhasználásával szerezték. A közös vagyont képező ingóságok megosztását az ítélet mellékletét képező vagyonleltárban megjelöltek szerint kérte. Kérte kötelezni a felperest a különvagyont képező, 500 000 Ft értékű antik meissenai porcelán

váza kiadására, továbbá az **(ingatlan 1. címe)** ingatlanon végzett állagmegóvó munkálatokra, a pénzintézeti kölcsön

- 12 -

törlesztésére, valamint az életközösség megszakadásától 2008. októberig felmerült rezsiköltségre általa fizetett összegek felének (1 400 000 Ft + 6 281 668 Ft + 438 854 Ft) megfizetésére.

A felperes a pénzintézeti kölcsöntartozás rá eső részének teljesítését vállalta, azt az értékkülönbözetbe kérte elszámolni, a felújítási költség kapcsán viszont az alperesi igény elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a javítási munkák az ingatlan nem rendeltetésszerű használata folytán merültek fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a **(település neve) (ingatlan 1. hrsz.-a) (ingatlan 1. címe)**. szám alatti ingatlanon fennálló közös tulajdont árverési értékesítés útján rendelte megszüntetni azzal, hogy az ingatlan legkisebb árverési vételára bekölthetően 71 000 000 Ft. Kötelezte az I. r. alperest, hogy az árverés sikere esetén az ingatlanból költözzön ki, azt kiürítve bocsássa az árverési vevő birtokába. Rendelkezése szerint az árverési vételárból kiegyenlítendő a II. r. alperes részére a felperes és az I. r. alperes által 3565-003. ügyletszámon kötött jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződés aktuális egyenlegének összege, míg a fennmaradó összeg a felperest és az I. r. alperest egyenlő arányban illeti, a végrehajtási költségek pedig ugyancsak egyenlő arányban terhelik őket. Tételesen felsorolta a felperes és az I. r. alperes tulajdonába adott ingóságokat. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 8 270 890 Ft-ot és ezen összegből 438 854 Ft után 2008. március 1. napjától, 21 090 Ft után 2008. október 1. napjától, 287 788 Ft után 2011. március 1. napjától, 6 281 668 Ft után 2010. szeptember 1. napjától, 1 400 000 Ft után pedig 2013. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatot. Elutasította az I. r. alperes **(település neve), (ingatlan 2. címe)**. szám alatti ingatlan bérleti jogára vonatkozó különvagyoni igényét. A felperest 500 000 Ft, míg az I. r. alperest 400 000 Ft eljárási illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte azzal, hogy a peres felek saját költségeiket maguk viselik. Ítéletének indokolása szerint kiindulópontnak tekintette, hogy az élettársi kapcsolat fennállása alatt keletkezett vagyonszaporulatra a közös szerzés vélelme érvényesül, így az élettársi közös vagyon megosztásáról a jogerős közbenső ítélet alapján, az ott meghatározott szerzési arányok figyelembevételével döntött. Megalapozottnak találta a felperes **(település neve), (ingatlan 3. címe)**. szám alatti ingatlan vételárának, valamint az ezen ingatlan vásárlásához felvett kölcsön törlesztésének elszámolásával kapcsolatos 625 000 Ft és 140 000 Ft összegű igényét. Ezzel szemben nem ítélte kétséget kizáróan bizonyítotttnak, hogy a **(ingatlan 2. címe)** szám alatti ingatlan bérleti joga az I. r. alperes különvagyonát képezi, miután azt a volt élettársak a közös

tulajdonukat képező tanyás ingatlan cseréjével szerezték meg, a vételár-különbözetet pedig megfizették.

Az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan forgalmi értékét a perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleményét elfogadva 71 000 000 Ft-ban határozta meg, és a peres felek teljesítőképességének hiányára figyelemmel az ingatlanon fennálló közös tulajdont árverési értékesítés elrendelése útján szüntette meg, akként, hogy a legkisebb árverési vételárat a szakértő által megállapított forgalmi értékhez igazította. Rendelkezett a II. r. alperes jelzálogjoggal biztosított követelésének kiegyenlítéséről, a végrehajtási költségek viselésének módjáról, az árverési vételár felek közötti felosztásáról.

Az ingó vagyon megosztása során a felperes által közös vagyonként megjelölt vagyontárgyak közül mellőzte azokat az ingóságokat, amelyek az I. r. alperes által csatolt okiratok szerint az **(O.)** Kft. tulajdonát képezték, és figyelmen kívül hagyta az ingatlan tartozékának minősíthető vagyontárgyakat is. Tanúvallomások alapján az egyes ingóságok szerzési időpontját a felperes által előadottaknak megfelelően fogadta el, míg forgalmi értékük megállapításához részben a felperes, részben az I. r. alperes értékmegjelölését vette figyelembe, tekintettel arra, hogy tárgyszakértő kirendelését e tekintetben egyik peres fél sem kérte. Az ingóságok összértékét 11 684 000 Ft-ban, ebből a 2004. szeptemberéig megszerzett vagyontárgyak értékét 10 568 000 Ft-ban, míg az ezt követően szerzetekét 1 116 000 Ft-ban határozta meg. A közbenső ítélet szerinti szerzési arányok figyelembevételével a felperesnek járó ingóságok értékét 5 395 600 Ft-ban, míg az I. r. alperesnek járó vagyontárgyak értékét 6 288 400 Ft-ban jelölte meg. Számítása szerint a ténylegesen és természetben a felperes tulajdonába adott ingóságok értéke 6 008 000 Ft, így az egyes feleknek járó értékhez képest mutatkozó eltérés alapján a felperest 612 400 Ft értékű különbözet I. r. alperes javára történő megfizetésére kötelezte.

Alaptalannak ítélte a felperes **(ingatlan 1. címe)**. szám alatti ingatlannal kapcsolatos többlethasználati díj iránti igényét, figyelemmel arra, hogy a felperes önként, a visszatérés szándéka nélkül távozott az ingatlanból, majd amikor oda vissza akart költözni, magatartására tekintettel a bíróság az ingatlan kizárólagos használatára az I. r. alperest jogosította fel. Kiemelte, a felperes az ingatlan terheit sem viseli, így használati díjra ez okból sem tarthat igényt.

Alaptalannak ítélte a **(ingatlan 2. címe)** szám alatti ingatlan bérleti díjával kapcsolatos felperesi igényt, tekintve, hogy a felperes által hivatkozott időszak jelentős részében **(felperes testvére)** teljesítette a bérleti díjat.

A perben meghallgatott **(vállalkozó neve)** tanúvallomása alapján igazoltnak fogadta el, hogy az **(ingatlan 1. címe)** ingatlanon végzett javítási munkálatok főként az időmúlás és az időjárási hatások folytán váltak szükségessé, továbbá, hogy annak 2 800 000 Ft összegű ellenértékét az I. r. alperes beszámítás útján teljesítette az általa végzett könyvelési munkákra tekintettel. Ennek megfelelően az

állagmegóvó munkák költségei ½ részét a felperes terhére számolta el.

Mint nem vitatott I. r. alperesi igényt, ugyancsak a felperes terhére számolta el az **(ingatlan 1. címe)** ingatlant terhelő pénzügyi tartozásra az I. r. alperes által 2013. június 17. napjáig teljesített 12 563 336 Ft felét, valamint az ingatlan biztosításával kapcsolatos költségek ½ részeként 56 157 Ft-ot és 42 180 Ft-ot.

Alaposnak ítélte a fentieken túl az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan használata során felmerült közüzemi szolgáltatások díja címén az életközösség megszakadásától a felperes elköltözéséig kizárólag az I. r. alperes által kifizetett összegek $\frac{1}{2}$ részének felperes általi megtérítésére vonatkozó alperesi igényt is.

A fentiek összegzéseként megállapította, hogy a felperes az ingóságok értékkülönbségeként 612 400 Ft-ot, az **(ingatlan 1. címe)** ingatlannal kapcsolatos állagmegóvó beruházások, bankhiteltörlesztés és rezsiköltség címén pedig 8 443 490 Ft-ot köteles megfizetni. Ebből levonásba helyezte a felperest az **(ingatlan 3. címe)** ingatlan kapcsán megillető 765 000 Ft-ot, és a felperest a különbségeként mutatkozó 8 270 890 Ft és ennek az egyes költségek felmerülése időpontjától járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen mind a felperes, mind az I. r. alperes fellebbezéssel élt, kérve annak az alábbiak szerinti részbeni megváltoztatását.

A felperes fellebbezésében kérte kötelezni az I. r. alperest a **(ingatlan 2. címe)** ingatlan kapcsán felmerült 1 038 825 Ft bérleti díj rá eső részének megfizetésére.

Változatlanul vitatta, hogy az **(ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlanon az I. r. alperes állagmegóvó beruházásokat végzett, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság bizonyítékok hiányában minősítette az ingatlanon végzett munkákat az állag megóvásához és fenntartásához feltétlenül szükséges munkálatoknak. Állította, hogy az I. r. alperes nem a jó gazda gondosságával végezte az ingatlan állagmegóvását, s ezért vált szükségessé a nagyobb javítás. Utalt továbbá arra, hogy nem állapítható meg a munkálatok pontos köre és azok költsége sem. Minderre figyelemmel kérte mellőzni az e címen történt marasztalását.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan rezsiköltségei tekintetében bizonyítást nem folytatott le, az ítélet nem tartalmaz számszaki levezetést arra vonatkozóan, hogy e költségek miből tevődnek össze, emiatt a 438 854 Ft, 21 090 Ft és a 284 778 Ft megfizetésére kötelezésének mellőzését kérte.

Továbbra is kérte marasztalni az I. r. alperest a 2008. november hónaptól esedékes havi 150 000 Ft összegű többlethasználati díjban arra hivatkozással, hogy az ingatlanból nem önként költözött el, az együttlakást az I. r. alperes tette lehetetlenné, és utóbb megakadályozta az ingatlanba való visszaköltözését.

Az ingóságok közül kérte a tulajdonába adni - az elsőfokú ítéletben megjelölteken felül - a 27., 70., 71., 75., 79., 80., 166., 198., 331., 336., 337., 340., 343., 348., 349. és 350. tétekszám alattiakat, amelyek közül a 79., 80. és 198. tétekszám alattiakat a különvagyonaként jelölte meg. A 166. tétel alatti antik telefonról álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, míg az **(ingatlan 3. címe)** ingatlanban található ingóságok közül a fentebb felsoroltakra ugyancsak igényt tartott. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tulajdonába adta a 32-34. tétel alatti vagyontárgyakat annak ellenére, hogy azokra nem tartott igényt, ugyanakkor a 30. tétel alatti televíziót kérte a tulajdonába adni.

Az I. r. alperes fellebbezésében mindazon ingóságokat kérte az ő tulajdonába adni,

amelyeket az általa csatolt leltárban ekként jelölt meg. Kérte továbbá a felperes tulajdonába adni a felperes által értékkel megjelölt, szerinte viszont értéktelen ingóságokat, a felperes által meghatározott forgalmi értékek alapulvételével. A fentiekén túl a különvagyonát képező antik váza kiadására is kérte kötelezni a felperest, annak értékét 500 000 Ft-ban jelölve meg. A perköltség 90 %-ában kérte a felperest marasztalni azzal, hogy számítása szerint a pervesztesség, pernyertesség aránya 90-10 % rá nézve kedvezőbben. Fellebbezési érvelése szerint méltánytalan az ingók elsőfokú ítélet szerinti megosztása, a felperes ugyanis az általa kért ingóságok közül 7 ingóságon kívül valamennyi tulajdonjogát megkapta, ő viszont nem választhatott, csak azon ingóságokat kapta meg, amelyekre a felperes nem tartott igényt, s amelyek egy része számára használati értékkel nem bír, illetve amelyeket a felperes megrongált. Felsorolta a számára feleslegessé vált ingóságokat, utalva arra, hogy elhunyt öccse gyermekeit magához véve az ingatlan lakószobáit, ezáltal a bútorokat át kellett rendeznie, míg más bútorokat - amelyeket az elsőfokú bíróság a felperes tulajdonába adott - napi rendszerességgel használ.

Számítása szerint az elsőfokú bíróság a megosztás során számszaki hibát is vétett, az ítéletben megjelölttől eltérően a 120. tétel alatti ingóságok valós értéke 150 000 Ft, a 141. tételé 150 000 Ft, a 145. és 147. tételek helyes értéke 20-20 000 Ft, a 152. tételé 70 000 Ft, a 208. tételé 120 000 Ft, a 297. tételé 15 000 Ft. Rámutatott, hogy a 17. sorszám alatti 5 db polc megegyezik az alperesi leltárban az 5. és 28. sorszám alatt felvett 1 + 4 db polccal, míg az 50/1. sorszám alatt megjelölt polc azonos az alperesi leltár 5. tételével, ezért az az ítéletben kétszeresen szerepel. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az általa feltüntetett 93. és 173. tétel alatti ingóságokról, ezeket fellebbezésében 335. és 336. sorszámmal jelölt meg. Utalt arra, hogy a per során nem lett pontosítva, hogy az általa készített leltár 63. pontjában „régiségek” megnevezés alatt szerepeltetett 200 000 Ft-ot a felperesi leltár mely tételeire kívánta elszámolni, ezt fellebbezésében részletezte. Rámutatott, az elsőfokú bíróság az ingóságok értékének meghatározásakor nem volt

- 16 -

következetes, számos, általa értéktelenként megjelölt ingóságot ugyanis az elsőfokú bíróság a felperes által meghatározott értékeken adott az ő tulajdonába (61., 90., 92., 157., 197., 214., 215., 217., 232., 233., 237., 268-274-ig), ugyanakkor a 43., 45., 88., 89., 114., 235. és 236. tételeket - amelyeket ő szintén 0 Ft-on, a felperes viszont értékmegjelöléssel állított be a vagyonmérlegbe - az elsőfokú bíróság a felperes tulajdonába adta, azonban nem a felperes által megjelölt értékben, hanem értékmegjelölés nélkül. Véleménye szerint a 2004.

augusztusát követően beszerezett ingóságok értékében és azok tételes felsorolásában is tévedés történt az elsőfokú bíróság részéről, a lista ugyanis nem tartalmazza pld. a 10., 61., 63., 79., 80., 335. és 336. tétel alatti ingóságokat. Számítása szerint e módosításokkal és kiegészítésekkel a 2004. augusztusát követően szerzett ingóságok értéke 1 456 000 Ft-ra változik. Fellebbezése mellékleteként táblázatba kigyűjtve készítette el az általa helyesnek tartott vagyonlistát azok megfelelő forgalmi értékének megjelölésével. Utalt arra, az ingóságok fellebbezése szerinti megosztása esetén a felperes és az ő tulajdonába kerülő ingóságok forgalmi értéke között mindössze 1600 Ft összegű eltérés mutatkozik, amely mindkét fél számára egyenlő és méltányos megosztást eredményezne.

A perköltségviselés kapcsán kiemelte, a felperes gyakorlatilag pervesztesnek tekinthető, az ingatlan értékét ugyanis eltúlzottan jelölte meg, a **(kölcsonadó neve)**-féle kölcsön érvényesítésétől, illetve az **(O.)** Kft-t érintő követelésétől utóbb elállt, míg a további igényeit illetően is túlnyomó részben pervesztesnek bizonyult, ezért téves a perköltség 44-56 %-os arányú megosztása. Emellett az eljárás elhúzódása a felperesnek róható fel, a felperes ugyanis felhívás ellenére sem volt hajlandó az ingóságok megosztása tekintetében kereseti kérelmet előterjeszteni, a per szünetelésének időtartama alatt az egyezségi ajánlatokra nem válaszolt, illetve elfogadhatatlan feltételeket támasztott. Ezért a perköltség 90 %-át a felperes köteles viselni, míg rá annak csak 10 %-a hárítható.

A peres felek fellebbezési ellenkérelmükben az ellenérdekű fél fellebbezésével érintett elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérték.

A felperes fellebbezése túlnyomó részt **alaptalan**, az I. r. alperes fellebbezése nagyjából **megalapozott**.

Az ítélet tábla előrebocsátja, hogy a Pp. 253. § (3) bekezdésben foglaltak alapján az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek keretei között bírálta felül, így az elsőfokú ítéletnek a **(ingatlan 2. címe)** önkormányzati lakásra vonatkozó alperesi különvagyoni igény elutasítására, az

Pf.II.20.030/2014/9. szám

- 17 -

(ingatlan 1. címe) ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésére, az ezen ingatlant terhelő kölcsöntörlesztés és biztosítási díj, valamint az **(ingatlan 3. címe)** ingatlant érintő felperesi igények elszámolásra vonatkozó rendelkezéseit nem érintette, illetve ezeket a tételeket az elszámolás során az elsőfokú ítéletben írtak szerint vette figyelembe. Az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részei kapcsán az alább részletezetteknek megfelelően hozta meg döntését.

(település neve), (ingatlan 2. címe). szám alatti lakásingatlan bérleti díja:

Az elsőfokú bíróság az I. r. alperes bérleti jogot illető különvagyoni igényét alaptalannak találta, az ezzel kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezést az I. r. alperes fellebbezése nem érintette, ezért kiinduló pontnak az tekintendő, hogy az ingatlan a volt élettársak közös bérlete, azaz a felperes és az I. r. alperes a perbeli időszakban a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 4. § (1) bekezdése értelmében bérlettársak voltak, ezért az Ltv. 4. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a lakásbérleti jogviszonyból eredő jogaik egyenlőek, kötelezettségeik - köztük a lakbér fizetése - pedig a bérbeadóval szemben egyetemlegesek voltak. Az egyetemleges kötelezetteket - ha jogviszonyukból más nem következik - a kötelezettség egymás között egyenlő arányban terheli. Ha valamely társkötelezett a jogosultnak kötelezettségét meghaladó szolgáltatást teljesített, a többi társkötelezettel szemben - a követelésnek őket terhelő része erejéig - megtérítési követelése támad (1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 338. § (1) bekezdés). Jelen

esetben . az I. r. alperes a bérleti díj fizetési kötelezettsége alóli mentesülése kapcsán egyfelől arra hivatkozott, hogy a peresített időszakban, illetve ezen időszak egy részében a bérleményt a felperes testvére, **(felperes testvére)** használta, aki a saját ingatlanhasználatára időtartamára eső bérleti díjat megfizette. Erre vonatkozóan azonban a perben bizonyíték nem állt rendelkezésre, a periratok közé kizárólag a peres felek teljesítéseit alátámasztó igazolások kerültek becsatolásra, **(felperes testvére)** nevére kiállított befizetési bizonylat az iratok között nem található, így erre hivatkozással az I. r. alperes a bérleti díj, avagy annak egy része megfizetése alól nem mentesülhet. Az I. r. alperes a továbbiakban azzal védekezett, hogy az ingatlant nem használta, ezért nem kötelezhető a bérleti díj viselésére. Lényeges azonban, hogy a bérleti díj fizetési kötelezettség független az ingatlan tényleges használatától, azaz a bérletet abban az esetben is terheli e kötelezettség, ha a lakóingatlan természetben nem használja. A volt élettársak egymás közötti viszonyában a bérleti díj harmadik személy felé fennálló közös adósságnak minősül, amely mindkét bérletársat terheli, így a felperes a 2011. januártól 2013. április 30. napjáig felmerült és általa megfizetett bérleti díj fele részét megalapozottan igényelheti az I. r. alperestől.

- 18 -

Ennek kapcsán az I. r. alperes terhére 519 413 Ft számolható el.

A (település neve), (ingatlan 1. címe). szám alatti ingatlan többlethasználati díja:

A felperes a fellebbezési eljárás során is fenntartotta a többlethasználati díj iránti igényét arra hivatkozással, hogy az I. r. alperes a közös tulajdonú ingatlant kizárólagosan, azaz a saját tulajdoni hányadát meghaladó mértékben használta, az ingatlan használatától őt elzárta. A Ptk. 140. § (1) bekezdésén és 141. §-án alapuló következetes bírói gyakorlat szerint a tulajdonostársnak elsődlegesen a közös tulajdonú ingatlan birtoklására és használatára van joga, pénzbeli térítést csak akkor követelhet, ha a tulajdonjogából fakadó használati jogosultság gyakorlására nincs módja a tulajdonostárssal kötött megállapodás, vagy a bíróság döntése miatt, illetve, ha a tulajdonostárs attól elzárja (BH1997. 478., BH1994. 247/I.). A peradatokból megállapítható, hogy a felperes 2008. őszén önként, a visszatérés szándéka nélkül távozott az utolsó közös lakásból, nem bizonyította ugyanis a felperes az elsőfokú eljárás során, hogy az I. r. alperes együttélésre alkalmatlan magatartása, avagy kényszer hatására hagyta el az utolsó közös lakást. Az ítélet tábla a Pkf.II.20.463/2010/4. számú ideiglenes intézkedésével a perbeli ingatlan kizárólagos használatára az I. r. alperest jogosította fel, rámutatva, hogy a felperes tanúsított olyan magatartást, amely az I. r. alperes és a vele együtt élő kiskorú gyermek érdekeire figyelemmel indokoltá tette a lakáshasználat tekintetében az azonnali intézkedés meghozatalát. Ilyen körülmények között nem volt elvárható, hogy az I. r. alperes utóbb önként lakáshasználatot biztosítson volt élettársának, emellett a felperes a visszaköltözési szándékát az elsőfokú eljárás során nem is igazolta. A Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat, így az a körülmény, hogy az ingatlan kizárólagos használatára a bíróság az ideiglenes intézkedésben részletezett felróható felperesi magatartás miatt az I. r. alperest jogosította

fel, a felperes többlethasználati díj iránti igényét nem teszi megalapozottá. Értékelte e tekintetben az ítéltábla azt a körülményt is, hogy a közös használatra jogosító **(ingatlan 2. címe)** ingatlant kizárólagosan a felperes használta, annak a fentiekben megjelölt időszakban felmerült bérleti díját azonban az I. r. alperes is köteles viselni a már kifejtettek szerint, azaz e használati joghoz kapcsolódó terhet a bíróság közös teherként vette számításba. Erre figyelemmel többlethasználati díjként az I. r. alperesre további teher már nem hárítható, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ezt érintő döntésével - annak indokaira is kiterjedően - maradéktalanul egyetért.

A **(település neve), (ingatlan 1. címe)**. szám alatti ingatlanon végzett állagmegóvó beruházások költsége:

Az ítéltábla mindenben osztja az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben kifejtett álláspontját, egyetért érdemi döntésével is. A perben a felperes maga is elismerte, hogy az I. r. alperes tájékoztatta őt a munkálatok elvégzésének szükségességéről, és nem vitatta azt sem, hogy maga is részt vett a kivitelezést végző **(vállalkozó neve)-val** folytatott előzetes egyeztetésen. E megbeszélés alkalmával részletezésre kerültek mind a szükséges munkálatok, mind azok költségei, ezzel a felperes is tisztában volt, ezért nem elfogadható az a fellebbezési előadása, miszerint e körülmények számára nem voltak ismertek, a munkálatok köre, avagy azok költségvonzata nem került részletezésre. A felperes állította, azonban nem bizonyította, hogy e megbeszélés során kifogásolta a munkálatok szükségességét, míg a költségek kapcsán nem vitatta azt az alperesi előadást, miszerint a vállalkozóval folytatott előzetes megbeszélést követően jelezte, hogy máshonnan igyekszik kedvezőbb árajánlatot beszerezni. Ezt azonban elmulasztotta, más árajánlatot bizonyítékként a periratokhoz nem csatolt, ami arra utal, hogy vagy nem kapott kedvezőbb árajánlatot, vagy utóbb mégsem ítélte **(vállalkozó neve)** költségfelmérését eltúlzottnak, ezért más kivitelezőhöz ennek okán már nem fordult. Mindezekre tekintettel utóbb sem a munkálatok szükségességét, sem azok költségét megalapozottan nem kifogásolhatja, ezért a Ptk. 141. és 142. §-a alapján - tulajdoni hányadához igazodó mértékben - köteles a felmerült költségek ½ részének viselésére (1 400 000 Ft).

Az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan rezsiköltsége:

A felperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kötelezte az életközösség megszakadásának időpontjától kezdődően az elköltözéséig terjedő időtartamot felölelően az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan fenntartási költségeinek viselésére. Ahogyan erre az ítéltábla a fentiekben már utalt, a Ptk. 141. §-ában foglaltak szerint a tulajdonostársakat a tulajdoni hányadaik arányában terhelik a dolog fenntartásával járó és a dologgal kapcsolatos egyéb kiadások. Ebből következően a felperes is köteles az elköltözése időpontjáig felmerült rezsiköltségek rá eső részének viselésére. A perben az I. r. alperes igazolta a vonatkozó időszakban felmerült fenntartási költségeket, annak összegét az egyes szolgáltatók kimutatásai is alátámasztották, így azt a felperes utóbb megalapozottan nem vitathatja. Az ezt érintő fellebbezés csupán annyiban helytálló, hogy nem indokolt a költségek felének felperesre történő terhelése. A másodfokú eljárás során ugyanis tisztázható volt, hogy az **(ingatlan 1. címe)** ingatlant a volt élettársakon kívül más

személyek is használták, így 2008. őszén az ingatlanban lakott a peres felek akkor még kiskorú közös gyermeke, valamint az I. r. alperes másik gyermeke is. Az I. r. alperes testvérének gyermekei csak

- 20 -

utóbb, 2009. nyarán költöztek az ingatlanba, így az ő ingatlanhasználatuk - a felperes hivatkozásával szemben - a rezsiköltségek mikénti megosztása során nem vehető figyelembe. Az érintett időszakban tehát az **(ingatlan 1. címe)** ingatlanban négy személy lakott, így a felperes csak a saját lakáshasználatával összefüggésben felmerült rezsiköltségek megfizetésére kötelezhető, még a saját gyermekének ingatlanhasználatát sem vehető figyelembe a terhére, miután e költségekhez gyermektartásdíj formájában volt köteles hozzájárulni. Mindebből következőleg a fenntartási költségek arányos, azaz $\frac{1}{4}$ részének megfizetésére kötelezhető, ezért az ítélet tábla az elsőfokú eljárás során beszerzett kimutatásokban foglalt összegek alapulvételével a **(település neve)**i Környezetgazdálkodási Kft-nek kifizetett 25 666 Ft, 27 351 Ft, a GDF SUEZ Rt-nek kifizetett 620 135 Ft, valamint a **(település neve)**i Vízműnek teljesített 204 556 Ft közműdíj $\frac{1}{4}$ része, mindösszesen 219 427 Ft megfizetésére kötelezte a felperest, e tekintetben az elsőfokú bíróság által meghatározott marasztalási összeget leszállította.

Meissen-i porcelán váza:

Az I. r. alperes fellebbezésében kérte kötelezni a felperest a különvagyonát képező porcelán váza kiadására, figyelemmel arra, hogy erre vonatkozóan az elsőfokú ítélet rendelkezést nem tartalmazott, ugyanakkor azt jelenleg is a felperes tartja birtokában. A váza értékét 500 000 Ft-ban jelölte meg. Az eljárás során a felperes elismerte, hogy a váza az I. r. alperes különvagyonát képezi, nem vitatta azt sem, hogy azt birtokba vette, azaz az utolsó közös lakásból elvitte, s bár állította, hogy azt utóbb oda visszaszállította, ezen állítását az I. r. alperes tagadásával szemben semmivel nem bizonyította (Pp. 164. § (1) bekezdés). Ennek kapcsán az ítélet tábla a felperes terhére értékelte, miszerint tudta, hogy a váza az I. r. alperes különvagyonára, a birtoklásra jogcíme nincs, ennek ellenére azt mégis magához vette. Az I. r. alperes a fellebbezési tárgyaláson előadta, a váza meissen-i porcelánból készült, régiségnek minősül, emellett családi örökség, amely évtizedek óta nemzedékről-nemzedékre szállt a családtagokra, így számára az értéke felbecsülhetetlen, azt 500 000 Ft-ra tette. A felperes e körülményekkel tisztában volt, s mint a régiségekhez értő ember nyilvánvalóan maga is tudta, hogy a váza milyen értéket képvisel. Azzal a magatartásával azonban, hogy a vázát birtokba vette, majd nem bizonyította, hogy azt az I. r. alperesnek visszaadta, azaz e vagyontárgy jelenleg nem lelhető fel, megghiúsította a váza értékének meghatározására irányuló szakértői bizonyítást. Miután pedig a szakértői vizsgálatra a felperesnek felróható okból nem kerülhetett sor, az ítélet tábla e vagyontárgy forgalmi értékeként elfogadta az I. r. alperes érték meghatározását, és a felperest kötelezte az I. r. alperes különvagyonát képező váza kiadására 500 000 Ft érték figyelembevételével.

Ingóságok:

Mind a felperes, mind az I. r. alperes fellebbezése érintette az ingóságok megosztására vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket, vitatva részben a megosztás módját, az egyes ingóságok forgalmi értékét, valamint a közös vagyonhoz tartozó vagyontárgyak körét is. Az I. r. alperes fellebbezése mellékleteként - 3. számmal jelölve - táblázatba foglalva felsorolta az általa, illetve a felperes által birtokba vett, illetve birtokban tartott vagyontárgyakat, külön megjelölte az egyik, illetve a másik fél által a tulajdonába adni kért ingóságokat, azok forgalmi értékével együtt, amely igazodott a peres felek elsőfokú eljárás során írásban előterjesztett és szóban előadott nyilatkozataihoz. Az e táblázatok szerinti kimutatást - mind a birtokállapot, mind a felek konkrét kérelmei tekintetében - a felperes utóbb nem vitatta, így az ítélet tábla az I. r. alperes által készített táblázat alapulvételével növekvő számsorrendben felsorolta az ítélete mellékletét képező táblázatban az élettársi közös vagyonhoz tartozó ingóságokat, külön-külön feltüntette azok jelenlegi birtokállapotát, a felperes, illetve I. r. alperes által meghatározott forgalmi értékét, valamint az elsőfokú bíróság és az ítélet tábla arra vonatkozó döntését, hogy melyik ingóságot milyen értéken melyik fél tulajdonába adja. Az egyes vagyontárgyak értékének meghatározásakor, valamint az ingóságok felek közötti megosztásakor az ítélet tábla az alábbi elvek alapján hozta meg döntését:

- Egyetértett azzal a I. r. alperesi állásponttal, miszerint a megosztás módját illetően a vagyontárgyak természetbeni megosztása alkalmazandó, ezért mind a felperes, mind az I. r. alperes tulajdonába annyi és olyan ingóságot adott, amelyek összértéke megközelítőleg megfelelt az ingó vagyonból őket megillető - a szerzési arányokban mutatkozó különbséget is kifejező - értéknek.

- Az elsőfokú eljárás során a volt élettársak számos ingóság tekintetében eltérő forgalmi értékeket jelöltek meg, tárgyszakértő kirendelését azonban az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem kérték, így a bíróságnak a vitás értékek felől a rendelkezésre álló adatok alapján kellett határoznia. Ennek során azokat az ingóságokat, amelyeket valamelyik peres fél 0 Ft-os értéken állított be a vagyonmérlegbe, míg a másik peres fél azt értékkel bírónak jelölte meg, az ítélet tábla annak a félnek a tulajdonába adta, aki számára az értéket képvisel, és az általa jelölt forgalmi értéken számolta el. Azokat az ingóságokat, amelyeket a felek eltérő forgalmi értéken jelöltek meg, az ítélet tábla annak a félnek a tulajdonába adta, aki magasabb értékre tette azokat.

- Számos egyező összegre értékelt vagyontárgyat mind a felperes, mind az I. r. alperes a maga tulajdonába kért adni, míg más ingóságokra egyikük sem tartott igényt. Ezek közül az utóbbiakat az ítélet tábla fele-fele arányban osztotta meg a felek között, míg a mindkét fél által igényelt mikénti megosztásánál annak figyelembevételével döntött, hogy az ingó vagyontárgyak megosztásának végeredményeként közel az őt megillető értékű ingóság jusson mindkét peres

félnek.

- Mindezzel egyidejűleg az ítélet tábla egyfelől az általa észlelt, másfelől az I. r. alperes által fellebbezésében részletezett és az elsőfokú bíróság által tévesen megjelölt, azaz elírt forgalmi értékeket is kijavította, e vagyontárgyakat helyes forgalmi értéken állította be a vagyonmérlegbe.

- Mind a felperes, mind az I. r. alperes sérelmezte fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az általuk felsorolt vagyontárgyak közül többet nem szerepeltetett a vagyonmérlegben, és így nem is döntött az azokon fennálló közös tulajdon megszüntetéséről. A felperesi fellebbezés szerint a 27., 75., 79. és 80. tétel alatti ingóságok megosztása nem történt meg. Az I. r. alperes e vagyontárgyakat maga is közös vagyoni ingóságként jelölte meg a fellebbezése mellékletét képező 3. számú listájában, ezért az ítélet tábla azokat a vagyonmérlegbe beállította, és a fenti elvek alapulvételével rendelkezett azok tulajdonba adásáról. A 70., 71., 337., 340., 343., 348., 349. és 350. tétel alatti vagyontárgyakat a felperes állította be a vagyonmérlegbe, azt azonban - az I. r. alperes tagadásával szemben - nem bizonyította, hogy azok a közös vagyonhoz tartoztak, ezért ezen ingóságokat az ítélet tábla a közös vagyon köréből mellőzte.
- A 166. tétel alatt a felperes által megjelölt antik telefon azonos a vagyonmérleg 62. tétele alatt feltüntetett ingósággal, ezért azt az ítélet tábla a 62. tétel alatt vette figyelembe a vagyonmegosztásnál, a 166. tételt pedig mellőzte.
- A 198. tétel alatt a felperes egy 12 db-os edénykészletet kért beállítani a vagyonmérlegbe, amelynek értékét 50 000 Ft-ra tette, azt különvagyonnaként jelölte meg. Emellett állította, hogy a 79. és 80. tétel alatti litográfiák ugyancsak a különvagyonát képezik. Az I. r. alperes e három tétel kapcsán elismerte, hogy ilyen közös vagyoni ingóságokkal rendelkeztek, nem vitatta azt sem, hogy azok a birtokában vannak, a 198. tétel alatti vagyontárgy forgalmi értékét illetően érdemi nyilatkozatot nem is tett. A felperes a perben állította, azt azonban semmivel nem bizonyította, hogy e vagyontárgyak a különvagyonát képeznék, ezért az ítélet tábla mint közös vagyoni ingóságokat állította be a vagyonmérlegbe.
- További közös ingóságként kérte a megosztás tárgyává tenni a felperes a 331. és 336. tétel alatti litográfiákat. A periratokhoz 124/A/2. szám alatt csatolt jegyzék szerint a fenti ingóságok az I. r. alperes vállalkozásának tulajdonát képezik, s mint ilyenek közös vagyonnak minősülnek, ezáltal megosztandók, ezért az ítélet tábla a felperes által megjelölt magasabb forgalmi értékek figyelembevételével azokat a felperes tulajdonába adta. Ennek kapcsán csupán megjegyzi, a „Nemzetőr” című litográfiát a felperes tévesen jelölte 336. tétele számmal, az ténylegesen 332. tétele szám alatt szerepel a vagyonmérlegben, ezért az ítélet tábla azt helyes megjelöléssel tüntette fel a megosztás során.
- Az I. r. alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az 5. tétele szám alatt megjelölt lenyíló ajtajú, tölgyből készült komód azonos a vagyonmérleg 50/1.

tétele alatt feltüntetett félköríves polccal. Miután a felperes ezt az I. r. alperesi állítást nem vonta kétségbe, ezért az ítélet tábla az 50/1. tételt a vagyonmérlegből mellőzte, és az 5. tétel alatti ingóság tulajdonba adásáról a fenti elvek alapulvételével, a rendelkező részben írtak szerint döntött.

- Az I. r. alperes kifogásolta a 32. tétel alatti régiségek, edények és poharak, valamint a 34. tétel alatti régiségek elnevezéssel a felperes által megjelölt vagyontárgyak vagyonmérlegbe való beállítását és megosztását arra hivatkozással, hogy azok nem beazonosíthatók. A felperes a fenti két tételhez tartozó vagyontárgyak körét utóbb sem részletezte, ugyanakkor régiségek elnevezéssel illette a 33. tétel alatt megjelölt vagyontárgyakat is, ezért az ítélet tábla - mint nem beazonosítható ingóságokat - a 32.

és 34. tételt avagyonmérlegből mellőzte, és csak a 33. tétel alatt feltüntetett régiségek elnevezésű vagyontárgyak megosztásáról rendelkezett.

Az nem volt vitás, hogy a felperes mely vagyontárgyakat vitt magával a volt közös lakásból, s miután azokat az életközösség megszakadása óta folyamatosan birtokban tartja, illetve használja, így indokolt volt, hogy azok a vagyonmegosztás eredményeként a tulajdonába kerüljenek. Ezen felül az ítélet tábla a felperes tulajdonába adta - a már hivatkozott elvek alapulvételével - mindazokat a vagyontárgyakat, amelyeket az I. r. alperes 0 Ft-os értéken határozott meg, míg a felperes értékmegjelöléssel állított be a vagyonmérlegbe. Ezen túlmenően ugyancsak a felperes tulajdonába kerültek az I. r. alperessel azonos forgalmi értéken feltüntetett, ám egyikőjük által sem igényelt ingóságok közül a 10., 18., 36., 47., 50., 51., 52., 55., 56., 57., 58., 64., 67., 69., 75., 82., 83., 84., 86., 93. és 251. tétel alattiak. A megosztás e módjának alkalmazása eredményeként a volt élettársak tulajdonába közel azonos értékű ingóság került, így az egyik, illetve másik peres fél tulajdonába adott ingóságok forgalmi értékének figyelembevételével az értékkülönbség minimálisra volt mérsékelhető.

A jelen ítélet mellékletét képező ingólista alapján megállapítható, hogy a volt élettársak közös ingóvagyonának összértéke 13 690 000 Ft, amelyből a felek által 2004. év szeptemberét megelőzően szerzett ingóságok összértéke 12 558 000 Ft-ot tesz ki, amelyhez képest az egy főre jutó vagyonrész értéke 6 279 000 Ft-ban határozható meg (50-50 %). A 2004. szeptemberét követően vásárolt ingóságok 1 132 000 Ft forgalmi értéket képviselnek, amely érték - a jogerős közbenső ítéletben foglaltak szerint - 10-90 %-os arányban oszlik meg a felek között, az I. r. alperesre kedvezőbben. Ennek figyelembevételével az ezen időszakban vásárolt vagyontárgyak közül a felperest 113 200 Ft, míg az I. r. alperest 1 018 800 Ft értékű ingóság illeti. Az eltérő arányú megosztásra figyelemmel a 13 690 000 Ft összértékű vagyonból a felperes 6 392 200 Ft, míg az I. r. alperes 7 297 800 Ft értékű vagyontárgy tulajdonjogára tarthat igényt. A

Pf.II.20.030/2014/9. szám

- 24 -

hivatkozott táblázatban részletezett megosztási mód eredményeként a felperesnek 6 390 000 Ft, míg az I. r. alperesnek 7 300 000 Ft értékű vagyontárgy jut, ezért a felperes a többletként mutatkozó, mindössze 2200 Ft értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezhető az I. r. alperes javára.

A fentiek összegzéseként a felek közötti teljes körű elszámolás az alábbiak szerint végezhető el:

A felperes köteles megfizetni az I. r. alperesnek az **(ingatlan 1. címe)** ingatlant terhelő hiteltartozás címén 6 281 668 Ft-ot, az ingatlanon végzett állagmegóvó munkák ellenértékéért 1 400 000 Ft-ot, az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan fenntartási költségei címén 219 427 Ft-ot (25 666 Ft + 27 351 Ft + 620 135 Ft + 204 556 Ft = 877 708 Ft / 4), továbbá értékkiegyenlítés címén 2200 Ft-ot, összesen 8 205 173 Ft-ot. Az I. r. alperes köteles a felperesnek a **(ingatlan 2. címe)** ingatlan bérleti díjaként 519 413 Ft-ot, az **(ingatlan 3. címe)** ingatlan bérleti joga megvásárlásához felhasznált önerő felperesre eső részeként (10 %) 625 000 Ft-ot, hiteltörlesztésként 140 000 Ft-ot, összesen 1 284 413 Ft-ot teljesíteni. Ezek beszámítása eredményeként a felperes által az I. r. alperes javára teljesítendő összeg 6 920 760 Ft. Az ítélet tábla mellőzte a peres felek által egymás javára

fizetendő részösszegek után a késedelmi kamat fizetésére kötelezést, miután a töretlen bírói gyakorlat szerint az élettársi közös vagyon megosztása iránti perben a bíróság az érdemi döntés meghozatala során számolja el a peres felek egymással szembeni kölcsönös vagyoni igényeit, a közös tulajdon megszüntetésére az ítélelhozattal kerül sor, így késedelembe esés hiányában a feleknek kamatfizetési kötelezettsége sem keletkezhethet, emiatt nincs jogszabályi alapja az egyes részösszegek utáni kamatfizetési kötelezettség megállapításának.

Megalapozottan kifogásolta az I. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltség és eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit is. A felperes ugyanis követelésének összegét eltúlzottan jelölte meg: az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan forgalmi értékéből neki jutó részt 60 000 000 Ft-ra tette, az **(O.)** Kft. vagyonából 10 000 000 Ft-ra tartott igényt, az **(ingatlan 3. címe)** ingatlan kapcsán 15 000 000 Ft-ot követelt közös tulajdon megszüntetése jogcímén, ezen felül havi 150 000 Ft többlethasználati díjat igényelt (12 x 150 000 Ft = 1 800 000 Ft), a **(ingatlan 2. címe)** ingatlan bérleti díjaként az 1 038 825 Ft I. r. alperesre eső részére tartott igényt, és kérte megosztani az ingóvagyon is, amelyből a rá eső rész forgalmi értékét 5 000 000 Ft-ra tette. Ezen felül állította, hogy az életközösség tartalma alatt 6 600 000 Ft-nak megfelelő magánszemélytől származó, devizában nyújtott kölcsönt vett fel, amelyből az I. r. alperest a közös tartozás rá eső részeként 3 300 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni. Ebből megalapozatlannak bizonyult az **(ingatlan 1. címe)** ingatlan tekintetében kb. 25 000 000 Ft követelés, ugyancsak alaptalan lett a többlethasználati díj iránti

Pf.II.20.030/2014/9. szám

- 25 -

igénye, túlnyomórészt alaptalan lett az **(ingatlan 3. címe)** ingatlannal kapcsolatos követelése, míg - ahogyan erre az I. r. alperes is helytállóan hivatkozott - utóbb az **(O.)** Kft-vel, valamint a magánszemélytől felvett kölcsön megfizetésével kapcsolatos követelésétől elállt, amely azonban a pertárgyérték meghatározása szempontjából nem vehető figyelembe. Mindezek alapján az általa meghatározott pertárgyértékhez képest követelésének kb. fele összege tekintetében pervesztes lett, azaz a kb. 100 000 000 Ft-ot kitevő pertárgyértékből 50 000 000 Ft után köteles az I. r. alperes elsőfokú perköltségének viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapította meg. A perköltség további részének viselésére az 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII.g. pontjában foglaltak alkalmazandók azzal, hogy a készkiadások megosztása mellett mindkét peres fél viseli a saját költségét.

A pervesztesség, pernyertesség fenti arányára tekintettel a feljegyzett 900 000 Ft összegű elsőfokú eljárási illetékből a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes 675 000 Ft, míg az I. r. alperes 225 000 Ft eljárási illeték megfizetésére köteles.

A fentebb kifejtettek tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezéseit - az elsőfokú ítélet újraszövegezése mellett - a Pp. 253. § (2)

bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezésének pertárgyértéke 3 664 141 Ft ((**ingatlan 2. címe**) ingatlan bérleti díja: 519 419 Ft, az (**ingatlan 1. címe**) ingatlan rezsiköltsége 744 722 Ft, többtelehasználati díj 1 800 000 Ft, ingóvagyon eltérő megosztása 600 000 Ft (meg nem határozható perérték)), amelyből a felperes közel 3 000 000 Ft pertárgyértékű követelés tekintetében bizonyult pervesztesnek. Ezzel szemben az I. r. alperes fellebbezése szinte teljes egészében megalapozottnak bizonyult, fellebbezése pertárgyértéke 1 510 000 Ft (elsőfokú eljárási illeték tekintetében 310 000 Ft, ingóvagyon eltérő megosztása kapcsán 600 000 Ft (meg nem határozható perérték), elsőfokú perköltség megváltoztatására vonatkozó igény ugyancsak 600 000 Ft). Ehhez képest a fellebbezési eljárás eredményeként a felperes 4 500 000 Ft összegű követelés tekintetében minősül pervesztesnek, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles az I. r. alperes fellebbezési eljárási költségeinek viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.

- 26 -

A felperes és az I. r. alperes fellebbezésének pertárgyértéke alapján feljegyzett fellebbezési eljárási illeték összege 413 900 Ft, amelyből a pervesztesség, pernyertesség arányában a felperes 360 800 Ft, míg az I. r. alperes 53 100 Ft megfizetésére köteles a Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján.

(**település neve**), 2014. október 1.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró